NATAȚIE

După ultima întîlnire internațională

Dacă ar fi numai probe feminine...

Chiar dacă n-am pleca de la acea răsunătoare victorie (Romînia—Polonia: 166—99, iulie 1958) al cărei ecou nu se poate stinge ușor, meciul pierdut, recent, în fața înotătorilor polonezi provoacă amărăciune. Să fim bine înțeleși: cîștigînd întîlnirea oaspeții nu au produs o surpriză; în natație, ca și în atletism, cifrele care marchează valoarea sportivilor ne înlesnesc, întotdeauna, înaintea întrecerilor, aprecieri foarte aproape de realitate.

Știam că nu putem cîștiga. Ne-a surprins, însă, maniera înfrîngerii, slăbiciunile, atît de evidente, manifestate în sectorul masculin al natației. Am pierdut toate probele, individuale și de ștafetă și faptul acesta ne doare mai mult. Chiar și Alex. Popescu, invincibil în țară pînă la această ultimă confruntare cu înotătorii polonezi, a pierdut în fața tînărului Stankiewicz. Același motiv — PREGATIRE NECORESPUNZATOARE — explică insuccesul lui Alex. Popescu, ca și pe acela al colegilor lui de echipă. Il explică, dar, desigur, nu-l scuză; pentru că, dacă Alex. Popescu și-ar fi repetat măcar performanța de anul trecut (2:24,3 pe 200 m fluture), ar fi cîștigat destul de ușor. Așa, însă a trebuit să lupte din greu pentru un 2:27,6, cu care a fost nevoit să cedeze.

Nu-i vorba de o singură probă: în momentul de față n-avem al doilea om care să ne reprezinte în mod onorabil pentru probele de fluture și nici unul pentru clasica cursă de 200 m bras. La fel stau lucrurile și cu celelalte procedee tehnice: la craul, sprinterii gravitează mereu în jurul minutului (care nu-i deosebec de poliști). „400-iștii" se „chinuie", pur și simplu, pentru un 4:50,0... Și cît de mult promiteau cu puțini ani în urmă Șt. Ionescu, Emil Voicu, Cornel Mocanu ș.a. Nici specialiștii procedeului tehnic „spate" nu ne-au adus satisfacții depline. De cînd acesta, de cînd F.I.N.A. a trecut proba de 200 m printre distanțele clasice (renunțînd la suta de metri), Dumitru Caminschi a început să-i acorde atenție, reușind să corecteze de 3 ori, un record destul de fragil: 2:28,0—2:27,1—2:26,4. El neglijează însă, în continuare, suta de metri, deși este convins că fără ameliorări substanțiale pe această distanță nu poate ajunge la rezultate într-adevăr valoroase, nici la 200 m.

Situație cu totul necorespunzătoare, deci, în sectorul masculin al natației, pentru că, tradiționala victorie (fie ea și la scor) în dauna înotătorilor bulgari nu rezolvă problema.

☆

Este meritul fetelor de a fi atenuat din amărăciunea înfrîngerii (89—117), reducîndu-i proporțiile. Ele au obținut victoria în 5 din totalul de 8 probe, încheind în favoarea lor (41—37) disputa cu înotătoarele poloneze.

Din nou a strălucit Sanda Iordan. Și mai încrezătoare în forțele sale, după victoria repurtată, la Sofia, asupra lui Gosden, dinamovista a triumfat în toate probele la care a participat și, pe deasupra, a ameliorat și un record: pe cel al probei 100 m bras (1:23,7), căruia i-a smuls încă 2/10 de secundă. Proba de 100 m fluture am pierdut-o. Nu se puteau emite pretenții în fața valoroasei Bozena Cedro. Dar atît Nicoleta Gordin, cît și Măriuca Rotaru, clasate pe următoarele locuri, au primit felicitări de pe margine. Și una și alta, eleve ale antrenorului Constantin Vasiliu, obținuseră recorduri republicane, coborînd sub o limită... Prima, reușise să-și corecteze propriul record de senioare (1:18,0) cu 8/10 de secundă, iar cea de a doua, pe cel de junioare cat. I, „sărind" de la 1:18,5 la 1:17,9. Maria Both continuă să aducă puncte prețioase echipei. Vom uita însă, oare, faptul că înotătoarea din Tg. Mureș obținea cu 4—5 ani în urmă rezultate mai bune ca azi? Desigur că nu. Și rîndurile de față le-am vrea înțelese așa cum se cuvine de tinerele talente ale natației noastre feminine, printre care și Cristina Balaban, intenționat lăsată la urmă. Inotătoarea dinamovistă se află la o vîrstă (14 ani) pe care o avea Maria Both în 1956, anul J.O. de la Melbourne. Ca și ea atunci, Cristina Balaban este apreciată ca o mare speranță. De-a lungul întregului sezon, Cristina a spulberat de pe tabelă recordurile categoriei din care face parte, a reușit să cucerească titluri de campioană la senioare și recent, o victorie (la 400 m liber) în întîlnirea cu înotătoarele poloneze. Firește, Cristina Balaban a atins deocamdată doar primele trepte ale măiestriei sportive. Pînă la definitiva consacrare mai este drum lung, pe care nu-l poate străbate fără prețul multor eforturi. Un amănunt aflat despre ea, la puțin timp după campionatele republicane (n-a dormit toată noaptea cu gîndul la un titlu pierdut) ne face să credem că lui Cristina Balaban nu-i plac jumătățile de măsură.

Inotători, care ați pierdut de departe întrecerea cu colegele voastre de echipă, urmați-le exemplul, pentru că aveți ce învăța de la ele...

G. NICOLAESCU

Cele două eleve ale antrenorului C. Vasiliu, Măriuca Rotaru (stînga) și Nicoleta Gordin au coborît sub 1:18,0 în clasica probă 100 m fluture.

ALPINISM

Învingătorii...

Intre 21—23 august 1961, 15 echipe de alpiniști din diferite cluburi și asociații sportive au participat la tradiționala Alpiniadă organizată în Bucegi, Cheile Bicazului și Piatra Craiului de federația de specialitate în cinstea marii sărbători a poporului nostru. Cu această ocazie au fost escaladate cele mai dificile trasee din Carpații romînești.

In Bucegi, o coardă condusă de tînărul **Ion Silca** (Corvinul Hunedoara) a escaladat traseul „23 August" din peretele Claia Mare. Parcursul extrem de greu (gradul VI B) are 10 lungimi de coardă și a fost urcat în 9 ore. Prin realizarea acestei performanțe, alpiniștii din Hunedoara au confirmat că și-au însușit tehnica alpină și că pot lupta de la egal la egal pentru cîștigarea Alpiniadei Republicane.

Alte echipe alcătuite din sportivi consacrați de la Torpedo (**Valentin Garner, Gheorghe Crăciun**), I.T. București (**Mihai Ioan, Petre Bogoiu**), Dinamo Brașov (**Nicolae Jitaru, Dumitru Chivu**) au parcurs dificilul traseu al Fisurii Albastre.

In Cheile Bicazului, cel mai greu traseu, Fisura Artei, o piatră de încercare pentru fiecare alpinist, a fost parcurs de echipele cluburilor Metalul „23 August" București și Casa Ofițerilor Brașov. Echipa bucureșteană a fost condusă de **Alexandru Stătescu**, al cărui palmares numără printre altele și cîteva ascensiuni în Alpi: secundul său a fost **Constantin Chicioarea**, care fiind și ușor accidentat avea o misiune destul de grea mai ales în partea de sus a traseului, unde corpul lui robust nu încăpea în hornul final. In ciuda acestor dificultăți sportivii de la Metalul „23 August" au ieșit în creastă după 6 ore de escaladă timp pe care nu-l mai realizase nici o echipă pînă atunci.

Ziua de 23 August. In stațiunea Lacul Roșu, oamenii muncii aflați la odihnă se îndreptau spre centru, pentru a participa la mitingul organizat în cinstea marii sărbători. La clubul stațiunii, doi alpiniști de la Voința Brașov sau prezentat pentru a primi un steag ce urma să fie arborat pe Turnul Bardosului. Către ora 12, mulțimea de turiști aflați în Cheile Bicazului au putut vedea siluetele celor doi alpiniști montînd steagul, lăsîndu-i faldurile să fluture în bătaia vîntului.

Alpiniștii de la Casa Ofițerilor Brașov aveau să încheie șirul marilor succese din Cheile Bicazului. Echipa a fost compusă din **Ladislau Caracioni**, secund, și **Petre Cristina**, mezinul echipei și ucenic în acest sport, cap de coardă. Talentat cățărător și plin de entuziasm tineresc, Petre Cristina mi-a cerut să-i încredințez conducerea echipei în Fisura Artei. Escaladarea unui traseu de gradul VI B cum este acesta, nu-i ușoară și am ezitat un moment.

L-am privit lung și am citit pe figura lui dorința de a se afirma și hotărîrea de a se achita de misiune. Am acceptat, recomandîndu-i unele măsuri suplimentare pe care să le respecte în escaladă. L-am urmărit apoi de la baza traseului, admirînd curajul și agilitatea acestui băiat. După 3 ore și 40 de minute alpiniștii de la Casa Ofițerilor Brașov își strîngeau corzile în creastă, stabilind cel mai scurt timp de escaladă pe acest traseu.

Le-am luat hainele lăsate la **baza** peretelui și am plecat să-i întîmpin. Pe puloverul lui Petre Cristina era prinsă insigna „Alpinist R.P.R." pe care o obțin alpiniștii începători. Cristina o cucerise abia cu un an în urmă, iar acum termina o escaladă demnă de un maestru al sportului.

Alpiniștii prezenți în Piatra Craiului au fost obligați să se mulțumească cu trasee de gradul V, în cuprinsul acestui masiv nefiind altele mai dificile. Escaladele întreprinse de Voința București, Caraimanul Bușteni, Jiul Petroșani, au prilejuit un minunat schimb de experiență pentru tinerii alpiniști care și-au îmbogățit cunoștințele învățînd de la maestrul sportului **Alexandru Floricioiu**, conducătorul tehnic al escaladelor organizate aci.

EMILIAN CRISTEA
maestru al sportului
membru al comisiei de alpinism din F.R.S.B.A.

LUPTE

Programul campionatului republican pe echipe—retur 1961

ETAPA I

Brașov 16 și 17 septembrie: A.S.M. Lugoj, C.S.M. Reșița, C.S. Craiova și Steagul roșu Brașov. **Arb. principal I. Staicu** (Sinaia).

București 17 septembrie: U.V.A.-AMEFA Arad, Progresul București, C.S.M. Baia Mare și C.C.A. **Arb. principal I. Crisnic** (Timișoara).

Galați 16 și 17 septembrie: C.S.M. Cluj, Dinamo București, Voința Tg. Mureș și C.S.M. Galați. **Arb. principal D. Petrică** (București).

Satu Mare 16 și 17 septembrie: Metalul București, C.F.R. Timișoara, C.S.M. Crișul Oradea și Unio Meteorul roșu Satu Mare. **Arb. principal I. Corneanu** (București).

ETAPA A II-A

București 30 sept. și 1 oct.: A.S.M. Lugoj, C.S.M. Cluj, Metalul București și C.C.A. **Arb. principal D Petrică** (București).

Arad 30 sept. și 1 oct.: C.S.M. Reșița, Unio Meteorul roșu Satu Mare, Dinamo București și UVA-AMEFA, Arad. **Arb. principal I. Simerling** (Timișoara).

Timișoara 1 oct.: C.S. Craiova, Progresul București, C.S.M. Galați și C.F.R. Timișoara. **Arb. principal Gh. Iacobini** (București).

Oradea 1 oct.: Steagul roșu Brașov, C.S.M. Baia Mare, Voința Tg. Mureș și C.S.M. Crișul Oradea. **Arb. principal I. Corneanu** (București).

ETAPA A III-A

Lugoj 14 și 15 oct.: UVA-AMEFA Arad, C.S.M. Galați, C.S.M. Crișul Oradea și A.S.M. Lugoj. **Arb. principal Gh. Iacobini** (București).

Reșița 14 și 15 oct.: C.C.A., C.F.R. Timișoara, Voința Tg. Mureș și C.S.M. Reșița. **Arb. principal I. Corneanu** (București).

Craiova 14 și 15 oct.: C.S.M. Baia Mare, C.S.M. Cluj, Unio Meteorul roșu Satu Mare și C.S. Craiova. **Arb. principal V. Bulancea** (București).

București 15 oct.: Steagul roșu Brașov, Dinamo București, Metalul București și Progresul București. **Arb. principal I. Staicu** (Sinaia).

ETAPA A IV-A

Tg. Mureș 21 și 22 oct.: A.S.M. Lugoj, Progresul București, Unio Meteorul roșu Satu Mare și Voința Tg. Mureș. **Arb. principal Gh. Iacobini** (București).

Baia Mare 22 oct.: C.S.M. Reșița, C.S.M. Galați, Metalul București și C.S.M. Baia Mare. **Arb. principal I. Corneanu** (București).

București 22 oct.: C.S.M. Crișul Oradea, C.S. Craiova, C.C.A. și Dinamo București. **Arb. principal I. Crisnic** (Timișoara).

Cluj 22 oct.: Steagul roșu Brașov, UVA-AMEFA, Arad, C.F.R. Timișoara și C.S.M. Cluj. **Arb. principal V. Dona** (București).

ETAPA A V-A

București 4 nov. (organizator Progresul București): C.S.M. Reșița, C.S.M. Cluj, C.S.M. Crișul Oradea și Progresul București. **Arb. principal I. Corneanu** (București).

București 4 nov. (organizator Metalul București): C.S. Craiova, UVA — AMEFA Arad, Voința Tg. Mureș și Metalul București. **Arb. principal D. Petrică** (București).

București 5 nov. (organizator Dinamo București): A.S.M. Lugoj, C.S.M. Baia Mare, C.F.R. Timișoara și Dinamo București. **Arb. principal Gh. Iacobini** (București).

București 5 nov. (organizator C.C.A.): Steagul roșu Brașov, C.S.M. Galați, Unio Meteorul roșu Satu Mare și C.C.A. **Arb. principal I. Corneanu** (București).

★

In ziua de 3 nov. 1961 Metalul București va organiza etapa restantă de la Reșița, din tur. Vor avea loc următoarele întîlniri: C.F.R. Timișoara — UVA-AMEFA Arad, C.F.R. Timișoara — C.S. Reșița, C.F.R. Timișoara — Metalul București. **Arb. principal V. Dona** (București).

VOLEI

Azi, vă prezentăm:

Echipa feminină C. F. R. Timișoara, echipa tinereții

Se obișnuiește ca echipele să se fotografieze înainte de întrecere sau după fluierul final al arbitrului, în cazul cînd meciul a fost — pentru competiția respectivă — decisiv. Fotografia alăturată a fost făcută după ultimul meci al campionatului de calificare pentru categoria A la volei feminin, susținut de formația clubului C.F.R. Timișoara. De aceea fetele sînt așa de fericite și zîmbesc obiectivului. După atîtea eforturi, o clipă de destindere, de voioșie, nu strică. Că după aceea încep iar grijile. Antrenoarea echipei, Felicia Mușat, ea însăși jucătoare, se și gîndește la răspunderea ce îi revine în noua competiție în care va juca din această toamnă echipa antrenată de ea. De aceea se poate spune că voleibalistele de la C.F.R. Timișoara aproape că nici n-au avut vacanță.

Le-am văzut și eu într-una din după amiezile lunii august cînd căldura era insuportabilă (50 de grade la soare), în plin antrenament. Am revăzut voioșia fetelor, dar și un nou aspect pe care din fotografie — deși îl redă cu destulă claritate — nu l-am sesizat: tinerețea. Vîrsta întregului lot de fete înființată la numărul componentelor dă media 19 ani. Așadar, o echipă tînără, plină de elan va reprezenta orașul Timișoara în viitorul campionat republican de volei feminin. Dar, ceea ce este tot atît de demn de reținut, este că în echipă trei fete sînt încă junioare, — nu au împlinit 16 ani! — și că voleiul completează activitatea lor de școlărițe. Să le cunoaștem pe nume ca să le putem recunoaște pe terenul de sport și aplauda: Maria Palocsi, Elena Lupa și Martha Lukinici. Ele au fost promovate în prima formație în campionatul 1960—1961 și măsura s-a dovedit bună. Intinerirea echipei a făcut ca să aibă o formă constantă la sfîrșit de campionat, să reziste ritmului de joc din meciurile de la „zonă" pe care le-a cîștigat fără înfrîngere. Și astfel s-a realizat visul lor care durează de cinci ani, de cînd cîștigă titlul de campioane regionale și pierd calificarea pentru categoria A în „zone"!

Voleibalistele de la C.F.R. Timișoara au cîștigat zona disputată chiar în orașul lor și zîmbesc fericite. De la stînga la dreapta, în picioare: Maria Palocsi, Felicia Mușat (antrenoare), Mariana Drăghici, Rodica Marfon, Antița Mocioran, Maria Osepciuc; jos: Ștefania Orgovici, Elena Lupa, Viorica Parasco

Orele de antrenament au decurs potrivit programului: s-a făcut gimnastică, s-au tras lovituri la fileu, s-au făcut exerciții de pregătire fizică etc. Remarci pe rînd și grație și forță și, bineînțeles, repetările care duc la corectarea greșelilor.

— Se antrenează serios fetele, îmi spune tov. Ioan Grosu, responsabilul secției de volei a clubului C.F.R. Timișoara. Vor să dovedească în campionat că promovarea lor nu e o întîmplare. Echipa are toate condițiile pentru aceasta. Ea a dovedit unitate în diferite alte acțiuni. De pildă, am remarcat vestiarul echipei, amenajat chiar de voleibaliste, care l-au transformat într-o cameră cu interior plăcut din care nu lipseau nici florile. Fetele au vopsit dulapurile, ușa, ferestrele, ele întrețin curățenia. La club jucătoarele vor să se simtă ca acasă, să formeze o a doua familie. O condiție care le va da mari satisfacții și în viitoarele întreceri.

M. BUZDUGAN